

Összeállításunk a Boldog Terézia Szakkollégium gyermekprogramjaihoz készült segédanyagként. A csángó és roma/hátrányos helyzetű gyerekekkel szervezett anyanyelvi és fejlesztő táborainkban sok tapasztalat halmozódott fel önkénteseink körében. Egyrészt ezeken alapulva, másrészt a 2020-as járványhelyzet megélése miatt úgy láttuk jónak, hogy szerkesztve is elkészítünk egy olyan játékos tanuló-fejlesztő formát, amit ki-kiszabadon bővíthet és variálhat. Mivel több korosztállyal foglalkozunk párhuzamosan – a csángóknál sokszor 3 évestől 14 évesig –, ez a tapasztalat vezetett oda, hogy a füzetben az olvasmányos és feladatos részek is korosztályonként megbontva jelennek meg.

A füzet témája az iskolanővéri karizma gyökereihez, az alapító és szakkollégiumunknak nevet adó Boldog Terézia anyához, az ő életútjához kapcsolódik. Az ő alakján, történetén keresztül tudjuk mélyebben megérteni saját küldetésünket, s tudjuk azokat az értékeket átadni, amelyek hitünk szerint mindenkinek fontosak.

Minden gyerek saját, egyedi küldetést kapott Istentől. Ennek kibontakozása nemcsak az ő, hanem az egész világ boldogságát is szolgálja. Ehhez nyújt mintát Boldog Terézia anyaelete és tanítása.

Támogatta az Emberi Erőforrások Minisztériuma megbízásából az Emberi Erőforrás Támogatáskezelő Nemzeti Tehetség Programja NTP-SZKOLL-2019-0031.

Terézia anyatörténete I.

foglalkoztató füzet
(segédlet)

óvodásoknak,
kisiskolásoknak és
ötödikeseknek

Munkatársaink

Szerkesztő

Tornay Krisztina

Szöveg

Csompilla Éva M. Éva SSND
Tornay Krisztina M. Petra SSND

Kiadó

Boldog Terézia Szakkollégium,
online kiadás

www.boldogterezia.hu

Támogatta

Az Emberi Erőforrások
Minisztériuma megbízásából az
Emberi Erőforrás Támogatáskezelő
Nemzeti Tehetség Programja

Kiadványterv, animáció

Tornay Krisztina

Közreműködő csapat

Csompilla Éva
Sütő Zsuzsanna
Szamkó Eszter
Tornay Krisztina

Szamkó Eszter grafikái: 1., 3., 29.
Tornay Krisztina: 2., 16., 22.
D. Nagy Judit: 31.
Peller Beáta: 30.

A kiadványban közölt fotók,
reprodukciók nyilvános internetes
fórumokról valók.

Boldog Terézia anya

az iskolanővérek alapítója életének története

Mire való ez a füzet?

A foglalkozás/ játék vezetőinek

Kiadványunk elsősorban az iskolanővéri intézményekben tanító-nevelő pedagógusok, egyetemi hallgatóink, önkénteseink által vezetett diákok, kisiskolások és óvodások kisebb-nagyobb csoportjai számára készült. Módszerében és témájában újszerű, játékosan fejleszt, tanít, az online kapcsolódást is megengedve.

A csoportvezető/pedagógus maga dönti el, mit olvas fel, magyaráz el a gyerekeknek a teljes anyagból. Ezt a döntést segítjük piktogramokkal és a .4. duplaoldal eligazításaival.

A zöld alapszínű lapokon van a tulajdonképpeni játék, amely egy egyszerű elven működik: a jobboldali kép(ek) figyelmes szemlélése után elrejtjük a képet és

emlékezetből kell a kérdésekre válaszolni, pontgyűjtéssel egybekötve. A nagyobb korosztályoknál a képet vissza lehet hozni ezután és további feladatok kapcsolódhatnak hozzá.

Ehhez a játékhoz segítségül egy másik anyagot, egy ppt-ét is készítettünk.

A füzetben feldolgozott történet a Boldogasszony Iskolanővéreket alapító, szakkollégiumunknak nevet adó Boldog Terézia anya élettörténetének első része. Ezt később tervünk szerint folytatni szeretnénk a második résszel.

Jó tanulást, jó játékot kívánunk!

**A SZENTHÁROMSÁG
EGY ISTEN
ARRA SÜRGET MINKET,
HOGY A VILÁG SZÍVÉBEN
A BÉKE,
REMÉNY
ÉS SZERETET
EMBEREI LEGYÜNK,
BOLDOG TERÉZIA ANYA
LELKISÉGÉVEL ÁTHATVA.**

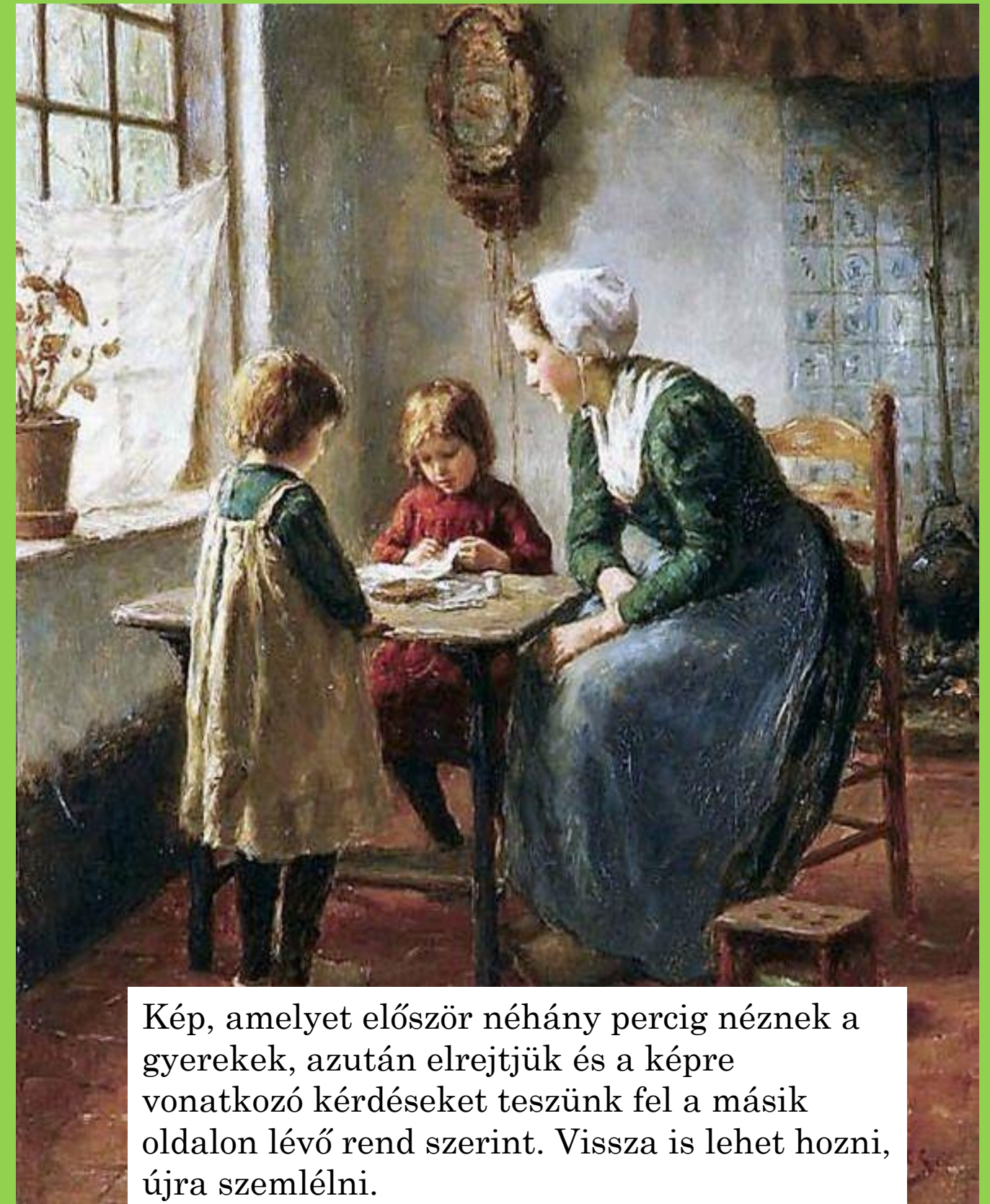
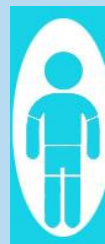
kérdések óvodásokhoz

kérdések és feladatok
alsósoknak

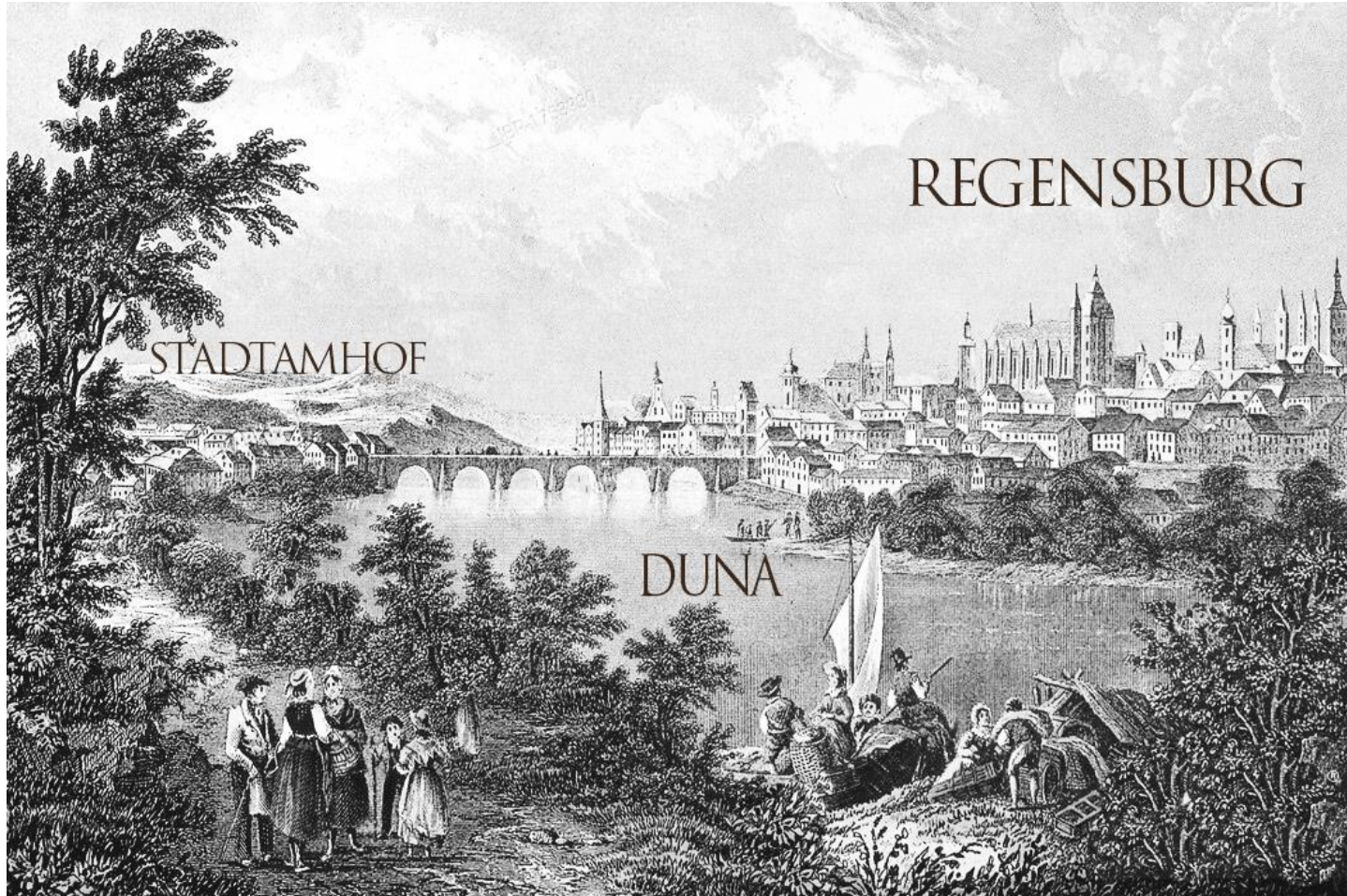
*kérdések és feladatok
ötödikeseknek*

Kép, amelyet először néhány percig néznek a
gyerekek, azután elrejtjük és a képre
vonatkozó kérdéseket teszünk fel a másik
oldalon lévő rend szerint. Vissza is lehet hozni,
újra szemlélni.

1 Kisgyerekkor

1797-

Hol volt, hol nem volt, volt egyszer a szép, nagy Duna folyó mentén egy kedves kis városka. Tőlünk nyugatra van, ha a lenyugvó nap felé nézünk, ott áll ma is, de messze van tőlünk. A városkából egy nagy, hosszú kőhídon lehetett átkelni a széles Duna folyón a szomszéd nagyobb városba. Egyszer, sok-sok évvel ezelőtt, élt a városkában egy szőke, kékszemű kislány. Karolinának hívták. A kis öcsikéje meghalt, így egyedüli gyermeke volt szüleinek.

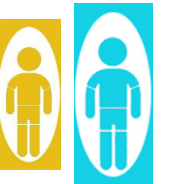
Édesanyja Franciska, édesapja Willibald volt. Nagyon szerették egymást.

Stadtamhof egy kis város Regensburg mellett, a Duna partján Németországban. Itt született Karolina (teljes nevén: Erzsébet Franciska) Gerhardinger 1797. június 20-án. Édesapja, Willibald hajósmester, ami igen tekintélyes foglalkozás akkoriban, hiszen nem voltak még jó közlekedési utak, gyors járművek. Hajójával utasokat és árut szállított a Dunán, felelős volt nemcsak az utasok biztonságáért, hanem a kereskedők szállítmányáért is. Édesanyja, Franciska zöldségeket és gyümölcsöt termelt a kertjükben, vezette a háztartást, s közben segített férjének is a szállítások

könyvelésében. Volt egy öcsikéje is, aki azonban hamar meghalt, így Karolina egyedüli gyermeke volt szüleinek.

Szemben, a Duna másik oldalán volt Regensburg városa gyönyörű katedrálisával, szép házaival. A Stadtamhof és Regensburg közötti 300 m hosszú ódon híd a régi korokra emlékeztette az embereket. Itt, a Duna partján, a szép kőhíd mellett nőtt fel a kis Karolina a szép Duna-parton szülei szerető gondoskodásában.

1. Keltél-e már át hídon? Miből volt? Kő, vas, fa?
2. Tudsz-e úszni?
3. Láttál-e már nagy folyóvizet? Milyen színű volt?
4. Milyen állatok élnek a folyókban?
5. Milyen vízi, vízben élő állatokat ismersz?

1. A térképen mutasd meg a Dunát, honnan hová folyik, milyen hosszú, kanyargós, stb. Ha a gyerekek közül valakinek van élménye a Dunával kapcsolatban (budapesti, más városbeli, ill. országbeli nyaralásról,) azokat meg lehetne hallgatni.
2. Mi lehet a dolga egy hajósmesternek?
3. Mit szállíthattak abban az időben?
4. Dunáról ének:
5. Hej, Dunáról fúj a szél.../Komáromi kisleány.../Széles a Duna...../Duna-parton van egy malom....
6. szerepjáték: képzeletből néhány jelenet eljátszása a család életéből
7. 5-6 képből álló képregény készítése a kis Karolináról

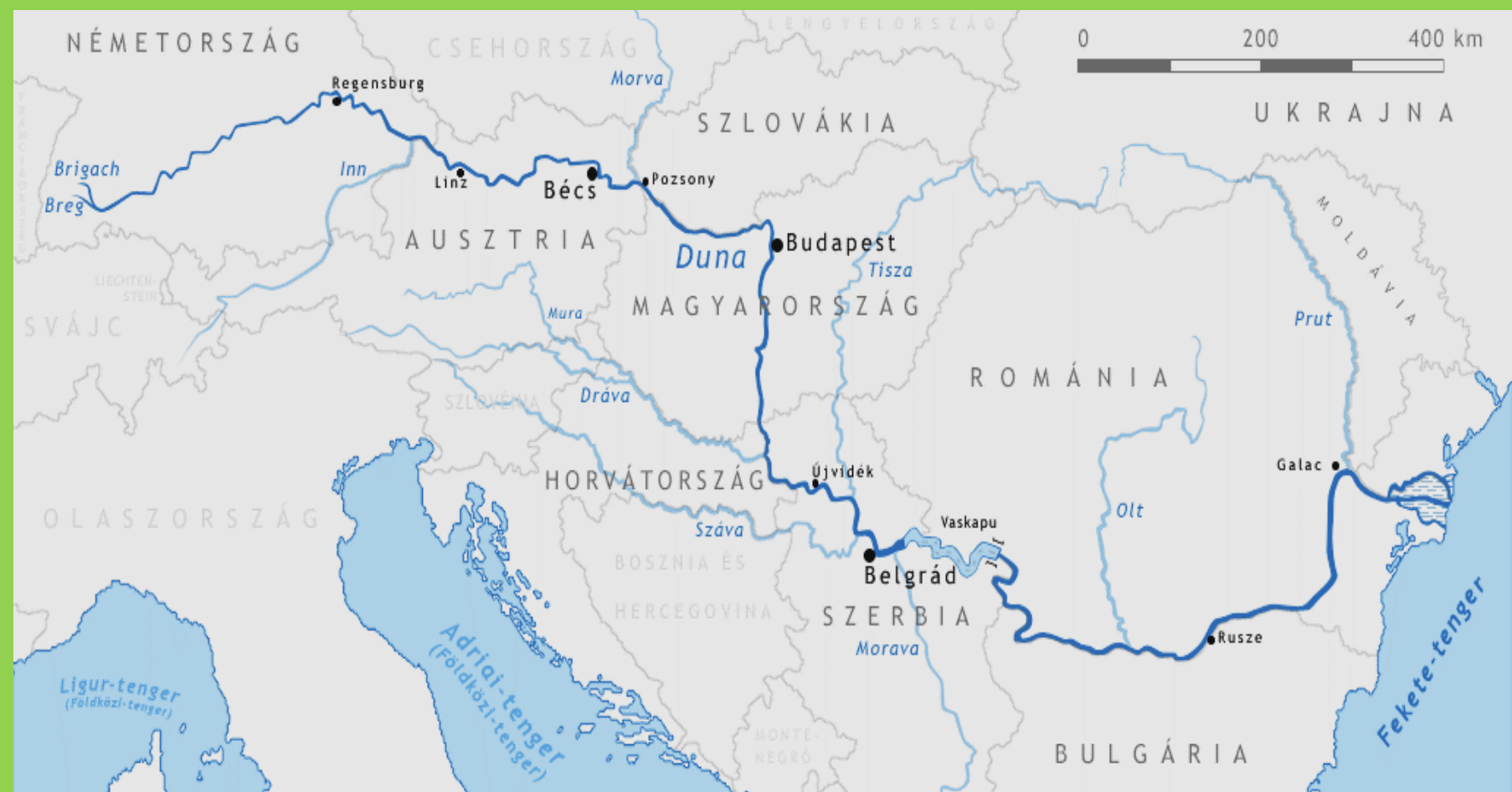
1. A térképen „hajózz” végig a Dunán az eredetétől a torkolatáig! Milyen országokon folyik keresztül a folyó? Kik laknak ott, milyen nyelven beszélnek ott?

2. Keresd meg Németországban Regensburgot! (Bajor tartomány - déli rész - München - ettől É-ra)

3. Magyarországról el tudnánk-e hajózni oda? Ha igen, mennyi idő alatt?

4. Vajon hol milyen széles, gyors, erős, stb. a Duna?

*5.
Hej, Dunáról fúj a szél...
Komáromi kisleány...
Széles a Duna....
Duna-parton van egy malom....*

2 | A szülőváros, Regensburg

Gondolkodtatok-e már azon, hova a legjobb új város építeni? Ti hová építenétek?

A legtöbb ember az utak közelében szeret lakni, ahonnan szép tájat lát, víz közelében, s ahol jó a föld és jó az ivóvíz is, és a levegő friss.

Regensburg-Stadtamhof, Terézia anyja szülővárosa. Neve két részből áll. Olyan, mint Buda-és Pest, két városból lett egy. És ugyanúgy a Duna két partján terül el, de Németországban, a bajor tartományban.

Terézia anyja a „budai” oldalon született, Stadtamhofban. A szó jelentése: a kapunál, pontosabban az előudvaron lévő város. Regensburg elővárosa. Ez kisebb és

békésebb, kisvárosiabb volt. Fák, növények látszanak a parton, míg a másik város, Regensburg – jelentése esősvár - rakpartja kikövezett, beépített. A regensburgi oldalon állt a hatalmas püspöki dóm, hivatalok.

Terézia anyja, akit kiskorában Karolinának hívtak, 1797-ben született. Július 20-án van a születésnapja.

Ezen a városon keresztül folyik a Duna folyó. Áll rajta egy híres, régi kőhíd, alatta folyik a Duna, amely ott még sokkal kisebb, mint nálunk, Magyarországon. A híd úgy van megépítve, hogy a hajók átférjenek alatta, amikor a Dunán úsznak, a városon keresztül.

A regensburgi híd nagyon régen épült, kőből van. A középkorban, 1146-ban lett készen. A folyómederben négy pillért építettek és ezek tartják a boltíveket.

1. Milyen haja volt az angyalnak?
2. Mibe volt öltözve?
3. Milyen volt az arca?
4. Miért mosolyog?
5. Hallottál-e az őrzőangyalról?
6. Tudod-e, hogy neked is van őrzőangyalod?
7. Te hogyan képzeled el az angyalt? Rajzold le!

1. Ki az őrzőangyal?
2. Mi a feladata?
3. Szoktál-e imádkozni hozzá?
4. Hallottál-e olyat, hogy „az őrzőangyalom mentett meg!” Meséld el!
5. Egymásnak is mondjuk, h. „angyal vagy!”, vagy „angyalom”. Kire mondjuk, h. angyal?

1. *Kik az angyalok?*
2. *Kit ismerünk név szerint?*
3. *Tudsz-e olyan bibliai történetet, ahol angyal is szerepel?*
4. *Egymásnak is mondjuk, h. „angyal vagy!”, vagy „angyalom”. Kire mondjuk, hogy angyal?*
5. *Milyen írás volt az angyal kezében levő szalagcsíkon? (latin vagy magyar?)*
6. *Emlékszel-e az első és 2. szóra?*
7. *Mit jelentett/jelenthet az a 2 szó?*

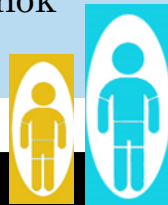
3 Hajózás a Dunán

XVIII.-XIX. sz.

A vízi teherszállítás régi módja a tutajozás: a tutajt a víz sodrása viszi a folyón lefelé, s a csákllyákkal – evezőlapátokkal főként csak irányítják a hajósok – vagy tutajosok – a megterhelt járművet. Erre a leginkább örvények vagy zátonyok – sziklák, homokpadok – esetében van szükség, hogy a tutaj épségét megőrizze. A folyómedreket még nem kotorták ki, néhol összeszűkültek, felgyorsult a sodrás, másutt kiszélesedett a folyó, alacsony volt a vízállása. A hajózáshoz nagy mesterségbeli tudás, erő és a

hely-útvonal - pontos ismerete is kellett. S az időjárás is okozhatott veszélyes helyzeteket: a vihar, szél, rossz látási viszonyok. Mi az Aranyember című, Jókai Mór regényéből készült filmen láthatjuk a dunai hajózás XIX. századi módját, ahol még az is megfigyelhető, hogy árral szemben vagy nehéz szakaszon ökör, ló vagy emberi erőt használó vontatókkal tudott haladni a hajó. Főként teherszállításra használták, de utasok számára is voltak kabinok rajta.

Így néztek ki a dunai tutajok, a nagyobbakon 4-5 hajós is dolgozott. Sok teher – fa, nehéz nagy csomagok, termények – elfért rajta, a víz mindent fenntartott és elszállított.

Báró Wesselényi Miklós, az „árvízi hajós”, ilyen tutajon szállította haza 1822-ben az Angliában vásárolt versenylovait. Megálltak a hajóval Regensburgban is.

1. Mit tartott a képen az öreg hajós a kezében?
2. Milyen színű a hajócska? És a vitorlája?
3. Kik voltak még a képen?
4. Mibe volt öltözve a kisfiú?
5. Mit vitt az anyukája a vállán?
6. Volt-e szakáll a hajósnek?
7. Kin volt kalap és kin nem?

1. Milyen emberek lehetnek a képen? Gazdagok, szegények?

2. Milyen foglalkozásúak?

3. Összetartoznak-e, rokonok vagy ismerősök-e?

3. Találjatok ki egy beszélgetést, ki mit mondott és a másik mit felelt rá? Játsszátok el!

4. Mondj legalább három színt, amit a képen láttál!

5. Milyen színű a hajócska a hajós kezében?

Ének:

Hej halászok, halászok...

1. Miről szól a kép?

2. Milyen érzéseket fejez ki?

3. Ha megszólalnának a szereplők, ki mit mondana?

4. Nézd meg az öreg hajós arcát, testtartását! Mit fejez ki? Mit látsz az arckifejezésén? Mi történhetet vele eddigi életében?

5. Mit látsz a kisfiú arcán? Mire gondolhat?

6. Adj egy címet a képnek!

4 A család

Az anyukáját Franciskának hívták.
Az apukáját Willibaldnak.
A vezetéknévük – családnevük -
Gerhardinger volt.

Karolina Gerhardinger
Franciska Gerhardinger
Willibald Gerhardinger
Magyarul fordítva használjuk:
elől van a családi név.

A képen egy korabeli polgári családot látunk: francia hatásra utal az öltözködésük és a fejviselet is. A férfi fehér púderes parókat hord. Ez a viselet sokáig megmaradt egyes bíróságokon, mint a bírók kötelező jellemzője. Kabátja alatt fehér, fodros nyakkendő látszik, magasra kötve. Pantallója, vagyis nadrágja térdig ér, alatta fehér harisnya, csatos cipő. Az asszony fején főköttöt hord, amely lazán ül magasra fésült – kontyba rendezett –, fürtökbe igazított haján. Hosszú, bokáig érő ruhája felett mellkendőt hord, elől keresztelve. A kislány öltözeke az anyáét követi, csak miniatűr változatban.

Ölében egy kis házikutyát tart. Nagyobbacska korukban a kislányok is kaptak főköttöt, ruhájukhoz pedig otthoni viseltkor járt a kis kötényke is. A képen a nagyobbacska kislány nyakában színes selyemszalag látható, ékszereket nem hordtak a gyerekek. A kötényke alatt fekete mellkendő csipkés, ruhaujja fel van csatolva, alatta a fehér alsóing buggyan ki. A szék támláján egy olló függ: a kislány bizonyára kézímunkázik, ami akkoriban minden lánygyermek első és legfontosabb tudománya volt. Látszik, hogy az olló a gyermek méretéhez készült, kisebb, mint a felnőtteké.

A lányokat otthon kezdték olvasni tanítani, elsősorban az imakönyvek segítségével. Ekkoriban kevés gyerekkönyv létezett még, a meséskönyvek is elsősorban felnőtteknek szóltak. A képen anya és gyermeke is hosszú ruhát, alatta alsóinget, felette mellkendőt és kötényt visel, a kislánynak nemcsak a ruhája, a frizurája is felnőtt.

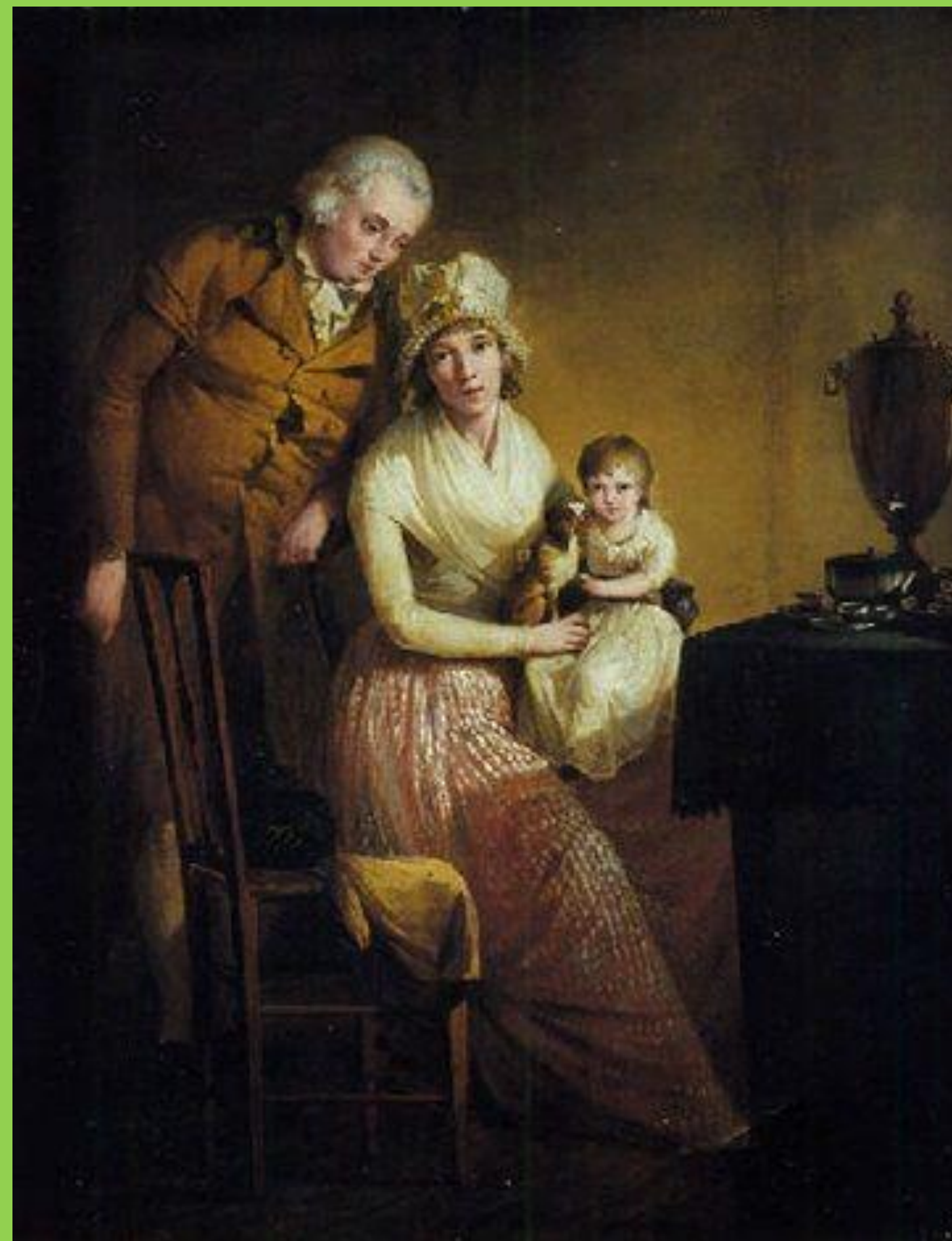

1. Kiket láttál a képen?
2. Mi a nevük?
3. Volt-e állat a képen?
4. Mibe van a kislány öltözve?

1. Kik vannak a képen?
2. Mi a kapcsolat köztük?
3. Mit tudsz az életükről?
4. Vajon kié a kutya a képen?
5. Mire tanítottak meg régen minden kislányt?

1. *Kik vannak a képen?*
2. *Ki mit csinál, hova néz?*
3. *Szerinted ki mit gondolhat?*
4. *Miben másak, mint a mai családok?*
5. *Miben hasonlítanak a mai családokhoz?*
6. *Mire tanítottak meg régen minden kislányt?*

5 A szegények

A kis Karolina nagyon szeretett játszani, szaladgálni a kertben, a barátnőivel babázni. Szerettek a templom körül is bújócskázni, s a kis Karolina sokszor az oltárhoz bújt, hogy ott Jézussal beszélgethessen.

Édesanyja nagyon szép imádságokat tanított neki, ezeket is mondogatta, de szeretett a Kisjézushoz úgy szólni, olyan szeretettel, mint egykor az öcsikéjéhez. Tudta, hogy Jézus jelen van az oltárban, ott rejtezik a kenyér színében, az oltáriszentségben. Őhöz ment, amikor a

templomban elbújt.

Így hívta:

Édes Jézus! Kedves Jézuskám! Drága Jézusom! Kicsi Jézusom! Nagyon szeretlek.

Azt gondolta, hogy ebben Jézusnak is öröme telik. És igaza is volt, mert Jézus nagyon szerette, amikor odafutott hozzá és örült neki. A kis Karolina és Jézus megértették egymást.

Karolina édesanyjával a szegényekhez is szokott menni, hogy kicsit segítsenek nekik: főként az olyan idősekhez, betegekhez, akik magányosan éltek, vagy fájt valamijük. Mindig segítettek nekik: vittek nekik finom élelmet, süteményt, a kertjükből gyümölcsöt. Ezt szerették a betegek. Kimostak, rendbe tettek mindent. Jó illatot, tisztaságot teremtettek, aminek mindenki örült. Karolina

is tudott segíteni anyukájának. Ezt Karolina nagyon-nagyon szerette. Sokat időztek egy-egy néninél, meséltek nekik vagy csak hallgatták, amit a betegek, öregek meséltek. Ezért sok-sok ember szívébe örömet vittek. A szegények örültek, hogy figyelnek arra, amit ők mondanak. Karolina nagyon szerette hallgatni, amit meséltek. Mindig tanult belőle valamit.

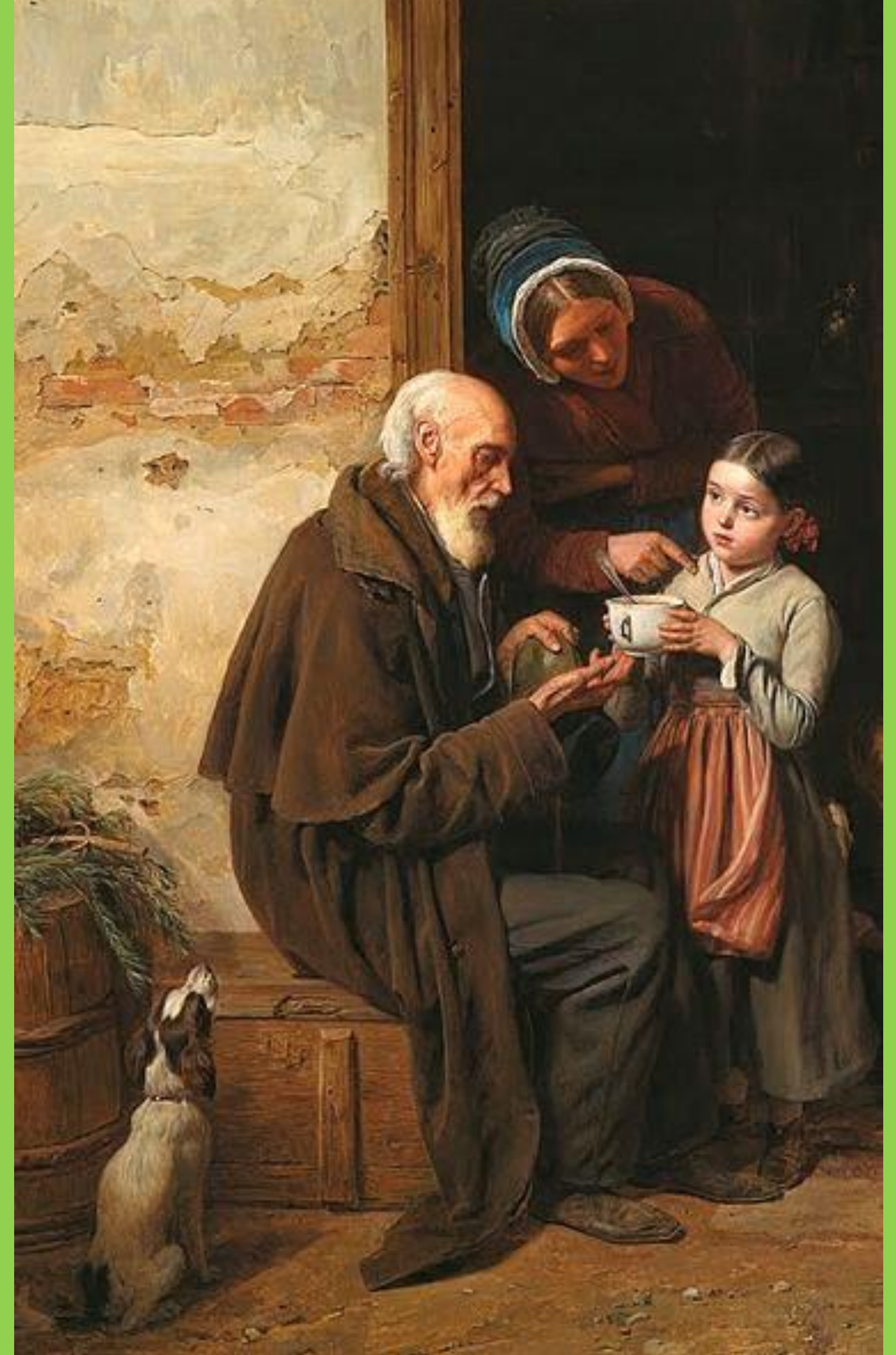

1. Hány személyt/embert láttál a képen?
 2. Kik voltak? Nők vagy férfiak?
- A kék sapkás asszony Karolina édesanyja. Mi a neve? Hogy hívják őt?
4. Milyen ruha volt a koldus bácsin?
 5. Mit ad a koldus bácsinak a kis Karolina?
 6. Volt-e állat a képen?

1. Kik vannak a képen?
2. Mi a kapcsolat köztük?
3. Hány évesek lehetnek?
A koldusbácsi? A néni?
A kislány?
4. Mit csinál a kislány?
5. Mit mondhat neki az anyukája?
6. Vajon kié a kutya a képen?
7. Találkoztál-e már koldussal? Milyen volt?
Mit tettél? Mit éreztél?

1. *Kik vannak a képen? Ki mit csinál és mit gondol?*
2. *Mit fejez ki a kislány arca? Hogyan néz a bácsira? Mire gondolhat?*
3. *Mit fejez ki a koldus/szegény bácsi kézmozdulata?*
4. *Nem néz a kislány szemébe, vajon mi lehet a szívében, a gondolataiban?*

6 | Karolina iskolába megy

1803

Karolina hat évesen mehetett iskolába. Volt a kisvárosban egy nagyon jó iskola, amit apácák, más szóval szerzetes nővérek vezettek. Ezek igen-igen kedvesen fogadták a kislányt és Karolina hamar megszerette őket. Más kislányokkal együtt sokat tanultak, énekeltek, játszottak, imádkoztak is és beszélgettek a nővérekkel. Karolina ügyes volt a tanulásban és külön tehetsége volt az, hogy nagyon tudott figyelni. Ezért hamar beletanult az írásba-olvasásba, számolásba, varrásba, énekbe - sőt, hamar segíteni is tudott másoknak ebben. Szívesen segített, és amikor a nővérek, tanítói észrevették ezt, akkortól többször megkérték, hogy segítsen „kis tanítónéniként” nekik is. Észrevették, hogy született tanító, aki türelmes, kedves, találékony. Sok barátnője volt, akik örültek, hogy Karolina ilyen ügyes és segít nekik is.

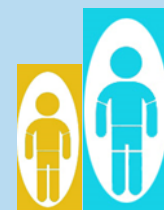
Édesapja és édesanyja mellett volt még egy valaki, akit nagyon szeretett Karolina. Wittmann Mihály atya, aki a hídon túl, Regensburgban lakott. A papnevelő intézet tanáráként dolgozott, és jó barátja volt Karolina édesapjának. Igen kedvelte a gyermekeket, különösen azok a szegény és gyenge gyerekek voltak a barátai, akikkel senki más nem törődött.

Amikor Karolina 6 éves lett, elkezdte az általános iskolát. Akkor a Notre Dame rend nővérei tanítottak Stadthofban.

Hamar föltűnt nekik Karolina okossága,

érdeklődése. Kiváló képességei miatt 9 évesen a 12 éves gyerekek között tanulhatott. (Olyan, mintha egy 3. osztályos gyerek az 5. osztályosok között lenne.) Néha azt is megengedték neki, hogy a dolgozatok javításában segítsen. Olyan is előfordult, amikor Karolina bemehetett a klauzúrába, arra a helyre, ahová csak a nővérek járhattak be.

Rendkívül megbízható kislány volt. Társai is rajongtak szőke fürtjeiért, kék szeméért.

1. Hány embert láttál a képen?
2. Mit gondolsz, kik lehetnek ők?
3. Hány éves volt Karolina, amikor iskolába vitték?
4. Milyen színű ruhában volt a képen Karolina?

1. Emlékszel-e a saját első iskolába érkezésedre? Mit éreztél?
2. Elkísérték-e a szüleid?
3. Milyen mozdulata volt a képen Karolina édesanyjának?
4. Milyen érzés lehetett neki, amikor iskolába engedte a kislányát?
5. Milyen mozdulata volt a szerzetesnővérnek?

1. *Neked milyen volt iskolába menni az óvoda után?*
2. *Mi segített, mi volt nehéz benne?*
3. *Milyen volt neked átmenni alsó tagozatból a felső tagozatba, 5. osztályba?*
4. *Milyen újdonságokat tapasztaltál meg/éltél meg? Milyen mozdulata volt a képen Karolina édesanyjának?*
5. *Milyen érzés lehetett neki, amikor iskolába engedte a kislányát?*
6. *Milyen mozdulata volt a szerzetesnővérnek?*

7 Háború

1809

Mikor Karolina már nagylány lett, 12 éves korában szomorú dolog történt. Kitört a háború. A királyok –köztük Napóleon császár – harcoltak egymással, hogy kinek legyen nagyobb földje, birtoka, területe. De katonáik közül sokan meghaltak a harcokban. Sok fiatal fiú, férfi, bácsi.

Ahol Karolina lakott, a kisvároson is átmentek a katonák és a hídon, ahol Karolina sokat sétált, meg a Duna folyó másik oldalán nagy csata volt. A lövedékektől kigyulladtak az épületek. Borzasztó volt, mindenki menekült. Karolina és édesapja a házuk padlásáról nézték a tüzet a folyó másik oldalán. Imádkoztak szegény katonákért, lakosokért. De Karolina nem félt, inkább segíteni szeretett volna nekik. Amikor véget ért a harc, át is mentek a hídon és édesanyjával segítettek a sebesült betegeket ápolni. Karolina nagyon bátor lány volt.

Karolina nem volt még egészen 12 éves, amikor Napóleon francia császár csapatai a háborúban fölgyújtották Regensburgot és Stadthamhofot. Karolina nem félt, nem bújt el, hanem édesapja után osont, föl a padlásra és onnan nézte az égő várost. A következő napokban édesanyjával látogatta a kórházban a sebesülteket. A háború az egész országban éhínséget, járványokat és nagy szegénységet okozott. Ebben a helyzetben az ország vezetői szemet vetettek az egyház birtokaira, feloszlatták a szerzetesrendeket, a kolostorokat. A vallásos nevelést nem tartották fontosnak, ezért sok iskolát bezártak. Így történt Stadthamhofban is, a nővéreknek el kellett hagyniuk az iskolát. Ez néhány hónappal azelőtt történt, amikor Karolina befejezte iskolai tanulmányait, s megkapta volna a vég bizonyítványát. Karolina szíve igen búsult, de Wittmann atya még jobban aggódott. „Mi legyen ezután az iskolával? A gyerekek nem maradhatnak tanító nélkül.”

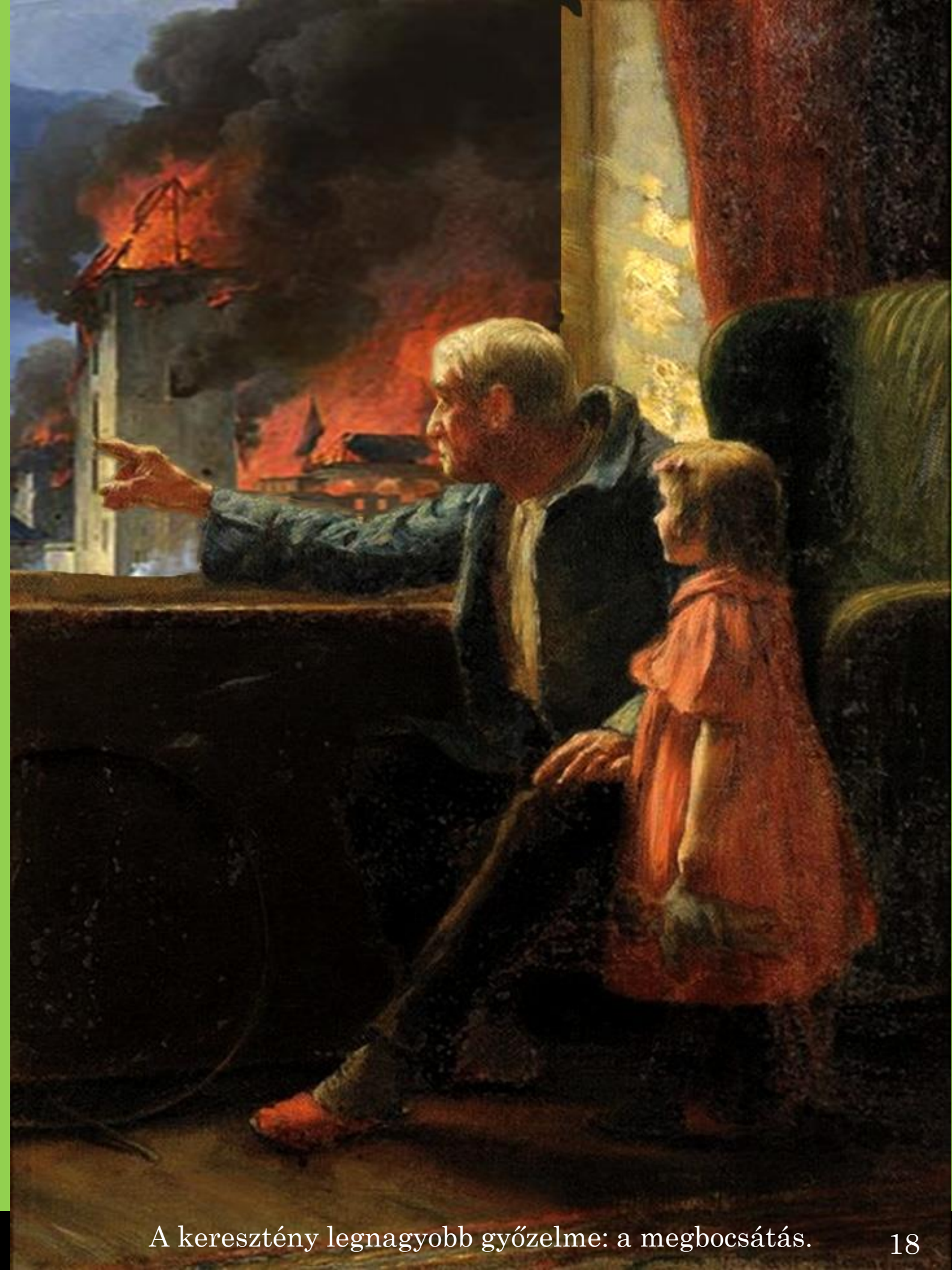
1. Volt-e a képen felnőtt? Ki lehetett ő?
2. Hol állt Karolina?
3. Az ablak nyitva volt-e vagy csukva?
4. Milyen színt láttál az ablakban?
5. Mi lehet az a piros szín?

1. Karolina ténylegesen 12 éves volt, amikor a háborút megélte. Te ismersz-e valakit, aki átélt háborút?
2. Rajz arról a jelenetről, amelyik legjobban megfogta őket
3. „Erőpróbás” játék (nem küzdőjáték)- ahogyan Karolina legyőzte a félelmét a padlásról az égő várost nézve,... mi is tudunk győzni a félelmeink, hangosságunk, haragunk stb. fölött. Volt-e már erről tapasztalatod az életedben?

1. Mennyi idős volt ténylegesen Karolina, amikor Napóleon 1809-ben bevette Regensburgot?
2. Tudsz-e valamit Napóleonról? Nemzetisége, élete, tettei...
3. Miket érezhetnek, gondolhatnak a képen szereplő emberek?
4. Hol van ma háború a Földön? Miért harcolnak?
5. Magyarországon mikor volt háború, amiről hallottál?
6. Láttál háborús filmet? Mesélj róla...
7. erőpróbás játék (nem küzdőjáték))- ahogyan Karolina legyőzte a félelmét a padlásról az égő várost nézve, mi is tudunk győzni a félelmeink fölött. Volt-e már erről tapasztalatod az életedben?

8 Hajóút a Dunán

1809

Édesapja hosszú hajóútra vitte magával. Egészen Bécsig mentek. Útközben sokat beszélgettek. Egyszer még örvénybe is került a hajó és mindenki megijedt, hogy felborulnak és ott vesznek. A víz igen mély volt. A folyó sodrása erős. Sokan nem tudtak úszni. De Karolina nem félt, sőt, bátorította a felnőtteket:

Nem féljete, az én édesapám ért hozzá! Ő jó és ügyes kapitány! Kikormányozza a hajót a veszélyből! És így is lett. Nem lett semmi bajuk.

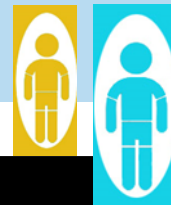
Karolina 12 évesen elvégezte az iskolát. Akkoriban a kislányok nem jártak tovább tanulni. De jaj! Mivel a háborúban az ellenség győzött, kedves tanítónőit, az apácákat elküldték és az iskolát lelakatolták. Többé senki sem mehetett be. A kisebb lányoknak nem volt többé tanítójuk. Karolina is gondolkodott, hogy mi lesz a gyerekekkel ezután. Édesapja és Wittman atya, a pap bácsi is beszélgettek erről egymással. Később megkérdezték Karolinát is, tanítaná-e a gyerekeket. Eddig is segített nekik. Karolinának azonban más vágya volt. Szeretett volna édesapjával utazni, segíteni neki. De Karolina végül igent mondott a gyerekek tanítására.

Épp azon a napon, amikor Karolina megkapta az iskolai vég bizonyítványát, Wittmann atya bekopogtatott a szülői házba. Három rátermett, okos lányt választott ki arra, hogy tanítót képeztesse őket. Ők lesznek a segítség a nővérek helyett. Ezért jött ide, erre kért engedélyt Karolina szüleitől. A szülők megértették Wittmann plébános tervét, támogatták is azt, azonban Karolina másra vágyott. Karolina és édesapja így beszélgettek:

Karolina: „Én leszek a te segítő a hajón, papa, és megyek veled, amerre mégy. Fölfelé a Dunán gyönyörű hegyek és erdők vannak, látni akarom azokat. Lefelé haladva a Dunán megnézhetem a nemes hölgyeket, bemehetek a templomokba időt szentelve Miasszonyunknak. Segíteni fogok a mamának a főzésben, a kertészkedésben és a könyvelésben. Nem akarok bezárva lenni egy sötét osztályteremben!”

Apa: „Karolina, figyelj most mit mondok! Biztosan emlékszel még arra az éjszakára, amikor Regensburg égett. Az egész világon sok a szenvedés. Jobbá tenni a világot csak úgy lehet, ha a fiatalok jó nevelést kapnak. Ebben a városban nincs iskola a gyerekek számára. Wittmann atya gondját viseli a szegényeknek, ezért kéri a segítségedet a szebb és jobb világ építéséhez.”

Karolina szabadon döntve végül is igent mondott Wittmann atya kérésére.

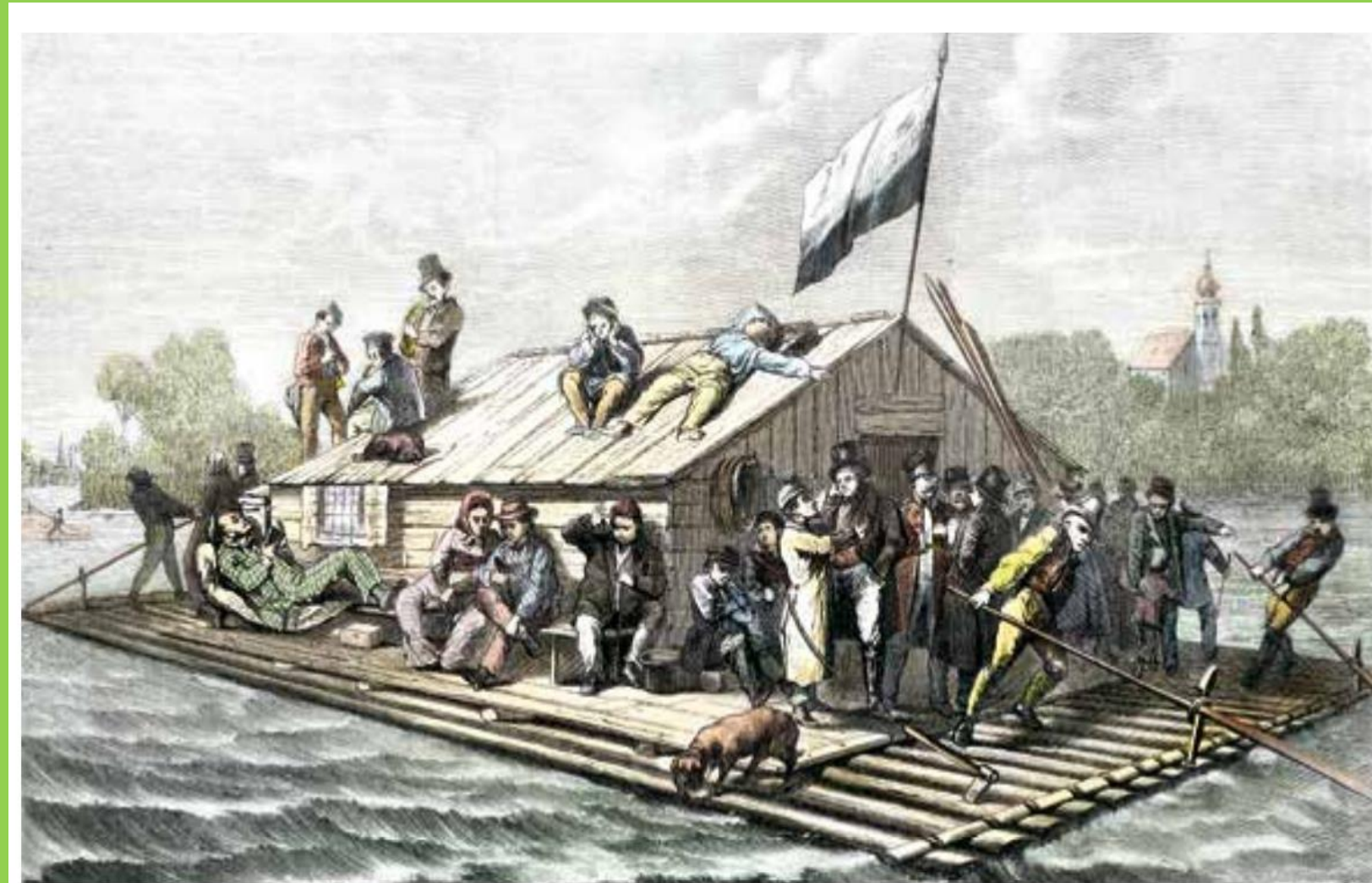

1. Milyen járművet láttál a képen?
2. Mit csinált a hajó elején álló férfi?
3. Mi volt Karolina édesapjának a foglalkozása?
4. Az édesapán kívül volt-e még más is a hajón?
5. Melyik folyón hajózott Karolina és az édesapja? –
6. Magyarországon van-e
ilyen nevű folyó? (átfolyik-e Magyarországon is a
Duna?)

1. Rajzold le a dunai hajózást a
kis Karolinával, édesapjával,
utasokkal, örvényekkel!
2. Milyen járművet láttál a
képen?
3. Mit csinált a hajó elején álló
férfi?
4. Az édesapán kívül volt-e még
más is a hajón?
5. Melyik folyón hajózott
Karolina és az édesapja?
6. Magyarországon van-e ilyen
nevű folyó? (átfolyik-e
Magyarországon is a Duna?)
7. Mit láttál a parton a
távolban?

1. Keresd meg a térképen a
Dunát! Vezesd végig rajta az
ujjadat! Mely országokon
halad keresztül?
2. Kerültél-e már veszélyes
helyzetbe közlekedés közben?
Ha igen, mit éreztél?
3. Volt-e már olyan
tapasztalatod, amikor
valamiért, valakiért feladtad a
saját elképzeléseidet,
vágyaidat? Meséld el milyen
érzés volt az neked abban a
pillanatban! Mit éreztél
később?

Hamarosan elkezdett tanítani, mint segédtanító másik két társával abban az iskolában, ahol ő maga is diák volt nem olyan régen. Wittmann atya káplánja, Maurer György segítette őket a tanítóságra való fölkészülésben.

A tanítóvá válás másként történt abban a korban, mint most. A tanítójelöltnek 3 évig kellett segédkezni egy tapasztalt tanító mellett, figyelni őt, és magának is órákat kellett tartania.

A három lány remekül tanított. Olyannyira, hogy egy különösen hideg télen, amikor elfogyott már az összes tüzelőjük, a gyerekek otthonról hoztak tűzifát, nehogy be kelljen zárni az iskolát.

Ezután nehéz időszak következett az életükben. El kellett hagyniuk ezt az iskolaépületet, mert azt kaszárnyává alakították, és a Katalin kórház szűkös körülményei közé helyezték őket.

Itt Karolina egy idős néni szobájában tanított, akinek volt egy kis kecskéje. Amikor az időjárás nem engedte, hogy a kecske a mezőn legelésszen, a néni is, meg a kecskéje is benn hallgatta a tanítást.

9 A bezárt iskola

1809-1812

Karolina és két barátnője a pap bácsiék segítségével tanítani kezdték a kisebb lányokat, akik jó sokan voltak. Húszan. Mint az ember összes ujja...

De olyan jókedv és kedvesség volt az iskolájukban, hogy minden kisgyerek szívesen járt hozzájuk. Fiatal, lelkes tanítónők érdekeseket meséltek, sokat játszottak, sokat énekeltek.

Volt, hogy egy kecske is bent volt egy öreg nénivel, a gazdájával az iskolában és ott mekegett az órák alatt, de ezen csak mosolygott mindenki és tanult tovább.

1. Milyen színű a kapu?
2. Mi van a zöld kapura ráírva?
3. Mely épület van zárva?
4. Miért van zárva az iskola?
5. Örültek-e a gyerekek annak, hogy nem kell tovább iskolába járniuk?

1. Rajzold le a bezárt iskolát!
2. Hány évig kellett gyakorolni a tanítóságot Karolinának és két barátnőjének (kistanítónak lenne), míg igazi tanítókká váltak?
3. Milyen számodra a jó tanító?
4. Milyen lehetett a gyerekekkel, a gyerekek között Karolina, amiért szerettek a gyerekek iskolába járni/ szerették őket?
5. Játsszátok el egy jelenetben, amikor Karolina tanít és a kecske belemegeg a tanítási órába!

1. *Milyen számodra a jó tanító?*
2. *Milyen lehetett a gyerekekkel, a gyerekek között Karolina, amiért szerettek a gyerekek iskolába járni/ szerették őket?*
3. *Tudsz-e olyan országról, ahol a gyerekek, vagy csak a lányok nem tanulhatnak?*
4. *Tudod-e miért nem?*
1. *Hallottál-e már gyermekmunkáról? Mit jelent ez?*

10 Királyi tanítónő

1812-1833

A 3 év gyakorlás után (1809-1812) egy vizsgáztató (vizsgabiztos) előtt letette Karolina a képesítővizsgát, és így „királyi tanítónővé” lett. (1812.) 15 éves volt ekkor!

Évek múlva (1816.) átköltözhettek egy új iskolaépületbe, ahol szolgálati lakást és fizetést is kaptak. Az iskolájuk hamarosan mintaiskolává vált.

Hittan, olvasás, írás, számolás mellett tanítottak földrajzot, hazai történelmet, rajzot és éneket. A kézimunkaórán volt fonás, kötés, hímzés, szabás-varrás, horgolás. Amit készítettek a lányok, azt a szegényeknek adták.

Az iskolát befejező lányokat sem hagyta magukra Karolina. Számukra „munkaiskolát” nyitottak. Karolina saját szobáját adta át, ő maga pedig a padlás egy zugába költözött.

A szűkös viszonyok, a szegénység ellenére öröm és vidámság honolt az iskolában. A gyerekek szerettek iskolába járni, alig volt iskolakerülő. Sőt, messziről is küldtek gyerekeket ide tanulni.

Wittmann atya is szívesen mutatta meg az iskolát vendégeinek.

Karolina nemes külső megjelenésével, tanítói tulajdonságaival elbűvölte a gyerekeket. Úgy ragaszkodtak hozzá, mint testvérükhöz. Karolina meleg anyai szeretettel volt közöttük, játszott velük. Kiváló átadókészségéhez alaposág, következetesség, fáradhatatlan türelem

járult. Önzetlen szolgálatkészség, kivételes bölcsesség, emberismeret, férfias tettekkészség, és hallatlan jó szervezőkészség jellemezte.

Szerette a divatos, elegáns ruhákat, azonban fokozatosan átalakult: egyszerű körülmények között a padlás padlóján aludt, éjjelkor fölkelte imára, csinos fűrtjeit főköttőbe rejtette, egyszerű fekete ruhában járt, nyaka körül fehér kendőcskével.

Szívében is egyre jobban fölismerte, hogy a szerzeteséletre vágyik. Elkezdte a készülődést, hogy Jézus mélyebben beléphessen szívébe.

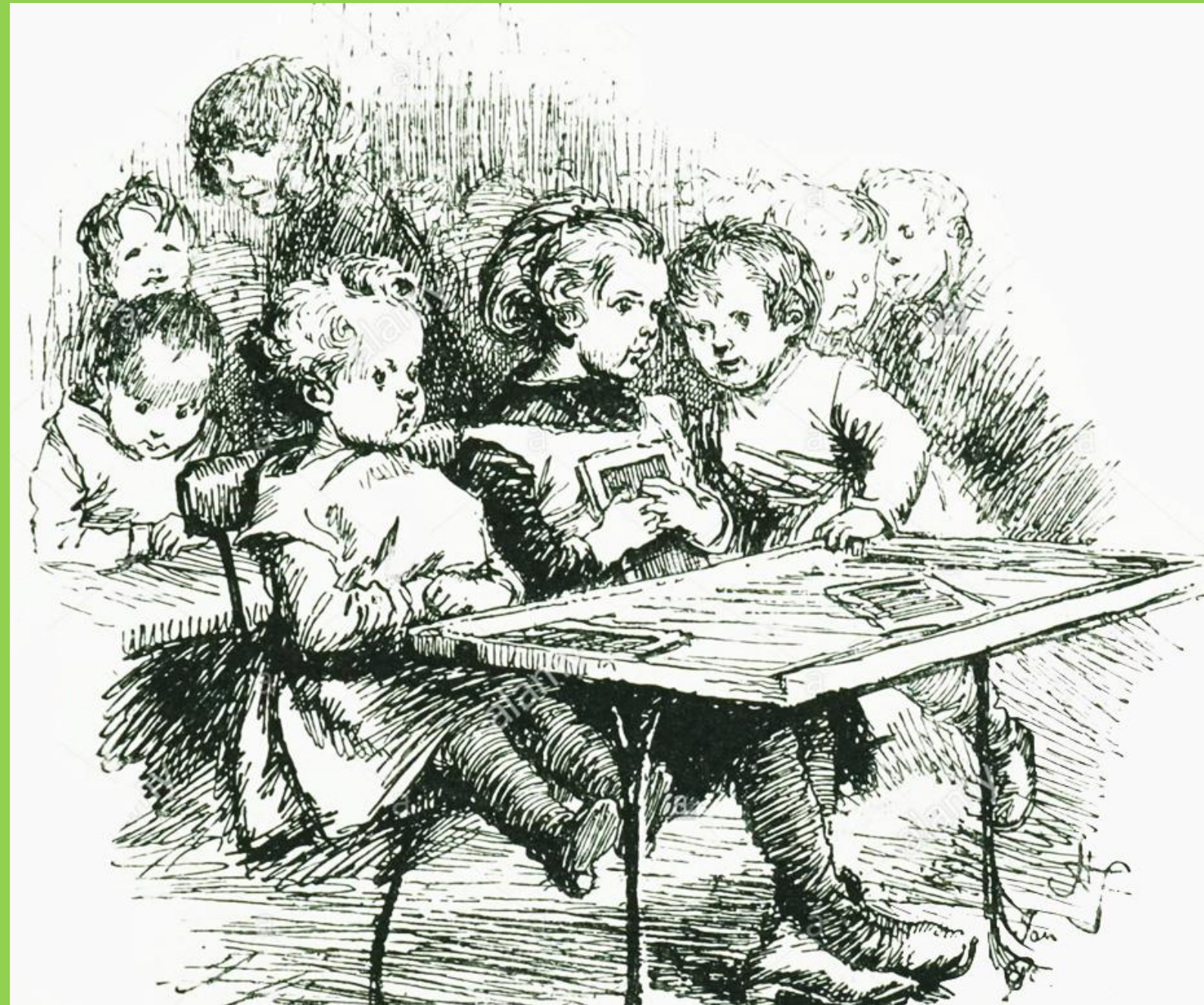
1. Mit csinálnak a gyerekek a képen?
2. Hol lehetnek?
3. Te várod-e az iskolát?
4. Mit gondolsz, miért jó, öröm iskolásnak lenni?
5. Mit csinálnak a gyerekek az iskolában?

1. Milyen a jó iskola, milyen lehetett Karolina iskolája, amiért szerettek odajárni a gyerekek?
2. Vajon milyen lehetett Karolina kisasszony?
3. Próbáljátok ki a fonást, varrást, vagy valamilyen kézimunkát, ahogyan az akkori lányok is tették!
4. Készítsetek 5-6 képből álló képregényt!
5. Rajzold le Terézia anyát, ahogy a gyerekeket tanítja!

1. *Milyen a jó iskola?*
2. *Mit jelent a „mintaiskola”? Mit lehet követni/ mi lehet követendő egy másik iskolának?*
3. *Milyen tulajdonságai lehetnek Karolinának, amiért szerették őt a gyerekek?*
4. *Milyen a jó tanár/ tanító?*
5. *Miért érdemes megtanulni új ismereteket? Hogy jó tanulni?*

1/2 Zárda iskola

1833

Karolina már sok éve tanított, amikor ráébredt, hogy ugyanúgy szeretne élni, mint ahogy kisgyerek korában látta az apácáknál, hogy ők hogyan élnek. Ő is szerzetes nővér akart lenni és Jézussal együtt működve, őt szeretve szolgálni a gyerekeket, más nővérekkel együtt.

I. Lajos király 1825-ben foglalta el trónját. Nagy fordulatot hajtott végre Bajorországban: mindenfelé újból kolostorokat létesített, visszahívta az elűzött kapucinus és ferences atyákat, a betegápolást az Irgalmas Rend nővéreire bízta Münchenben, a fővárosban, és az volt az óhaja, hogy a leányifjúságot is szerzetesnők tanítsák.

Mindez az Ég áldásaként érkezett Wittmann atya számára terve megvalósításához. Karolina és társnője, Hotz Anna arra kérte a Belügyminisztériumot, hogy zárdaiskolát létesíthessenek, s ide helyezhessék át már jól működő iskolájukat. A belügyminiszter jóakarattal vette át a kérvényt, a püspök is támogatta a tervet. Azonban éppen a város, amelyért oly sokat tettek, éppen a stadthofi polgárság félt a megvalósítástól. Karolina társát, Annát megrendítette ez, ezért elhagyta Karolinát.

Hála Istennek, a csalódást jó irányú fordulat követte, hamarosan két új társa jelentkezett, sőt egy segítő „angyal” is megjelent Job Sebestyén Ferenc császári lelkész személyében. Régóta ismerte Wittmann atyát, Karolinával is találkozott már. Neki is volt egy álma: szülővárosában, Neunburg vorm Waldban kívánt iskolát létesíteni a szegény családok gyermekei számára. Ezt a tervet saját megtakarított pénzéből akarta megvalósítani. Milyen szerencse, hogy éppen abban a kisvárosban lakott testvére, aki plébános volt ott! Amikor Job atya és Wittman püspök találkoztak, lelkesedve meséltek egymásnak az iskola és a kolostor létrehozásáról. Hamarosan meg is nyerték Job atya testvérét, és a neunburgi lakosokat tervüknek. Megkapták ajándékba az egykori ferences templomot, és mellette egy kis telket.

Ezután már Wittmann püspök is boldogan adta át egy szerzetesrendi szabályzat tervezetét legkedvesebb tanítványának, Karolinának.

Az előkészületek javában folytak a kolostor alapításhoz, amikor Wittmann püspök 1833. március 8-án váratlanul a Mennysországba költözött. Kevéssel halála előtt megkérte barátját, Job atyát, hogy támogassa Karolinát, álljon mellette, irányítsa őt.

Karolina most már felismerte lelkében a szerzeteséletre való hívást. A szünidei napokban útnak indult különböző női kolostorokba, hogy ismerkedjen a szerzetesélettel. Hazatérve, mivel két társa is hajlandó volt erre, azonnal, hálás szívvel kezdték meg a közös szerzetesi életet. Karolina 36 éves volt ekkor. 1833. október 24-t írtak

aznap. Ez az iskolanővérek szerzetesrendjének születésnapja. Eközben megkezdődött az iskolai munka: 250 hétköznapi, napi, 100 vasárnapi iskolást oktattak, többségükben igen szegény és elhanyagolt gyermekeket. Emellé megszervezték a varróiskolát is. Segítségükre volt Siegert Mátyás lelkész, akit még Wittmann püspök jelölt ki az iskolába és a nővérek mellé. A biztató kezdetet ismét egy váratlan, megrendítő haláleset követte: 1834. február 13-án meghalt Job atya is. Karolina éppen útközben volt hozzá. Job atya elmenetelével elvesztették lelki támaszukat és pénzbeli segítőjüket is. Ezután sok kérvényt, levelet megírt Karolina, sokat utazott, tárgyalta vezető beosztású emberekkel, sőt kihallgatást kért a királytól is.

1. A képen egy király volt.
Volt-e korona a fején?
2. Volt-e korona máshol a képen?
3. Milyen színű ruhája volt?
4. Te mit kérnél egy királytól?
5. Vagy mit mondanál neki?

1. A képen egy király volt.
Volt-e korona a fején?
2. Milyen tárgyak voltak körülötte?
3. Milyen ruhában volt?
4. Nézd meg újra a képen a király testtartását! Mit fejez ki az alakja?
5. A népmesékben hogy kell a királyokat megszólítani?
6. Milyen hatalmuk van a népmesékben a királyoknak?
7. Ténylegesen mit csinálnak a királyok?
8. Rajzold le Terézia anyát, amikor a királlyal tárgyal!

1.Mik utalnak arra, hogy uralkodót láttál a képen?

2.Mit fejezett ki a testtartása? És az arca?

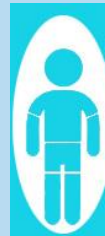
3.Hogy szólítanál meg egy királyt/királynőt? És egy államelnököt? Egy miniszterelnököt?

4.Mi volt a dolguk régen a királyoknak?

5.Mit csinálnak ma?

6.Mondj nagy magyar királyokat!

7.Ki volt az első magyar király? Esetleg tudod-e, ki volt az utolsó?

1 Szerzetesrend 1 születik

1835

A legkeményebb szegénység ellenére is gyorsan benépesült a neunburgi zárda új tagokkal. Mind nagy örömmel vállalták az egyszerű életet. Étkezésük levesből, főzelékből, gyümölcsből állott, és csak vizet ittak. „Szegénységünk olyan, hogy egyik napról a másikra, Isten irgalmasságában bizakodva élünk, mint az ég madarai és a mezei virágok.”- jegyezte föl Karolina. És amikor a legnagyobb volt az ínség, mindig akadt jótevő. Ringseis Friderika asszony, a király orvosának felesége segélyegyletet létesített, és megszervezte, hogy mindenfélével ellássák a nővéreket, a vasalótól kezdve a függönyrudakig. Különösen nagy örömet szerzett a nővéreknek egy legújabb gyártmányú

ébresztőóra. Addig ugyanis fölváltva virrasztottak, nehogy elmulasszák az éjjeli szentségimádási órát.

Nemsokára a neunburgi iskola is mintaiskolává lett. Végül már egész Bajorországból érkeztek felvételi kérelmek. A nővérek létszáma is 59-re emelkedett.

Karolina a szerzetesi életében is szerette volna elkötelezni magát, s 1835. november 16-án (38 éves) ünnepélyesen megígérte, hogy Istent fogja szolgálni egész életében. Az egyház elfogadta ezt a felajánlást. Új nevet vett fel, a „Jézusról nevezett Mária Terézia” nevet. Ettől kezdve nővértársai Terézia anyának szólították.

A neunburgi ház hamarosan szűkösnek bizonyult a nővérek számára, s a következő évben, 1836-ban Terézia anyja megnyitotta az első fiókházat (Schwarzhofenben). Ezután fárasztó vándoréletbe kezdett. Péntektől hétfő hajnalig a neunburgi anyaházban tartózkodott, de hétfőn hajnali 3-kor már Scharzhofenbe indult, hogy ott adjon jelet a reggeli fölkelésre. És ez minden hétfőn így ismétlődött esőben,

szélben, fagyban, hóviharban is. Ráadásul többnyire mezítláb tette meg az utat, hiszen drága volt a cipő. Ezek után folyamatosan vettek át és nyitottak új házakat és új iskolákat a nővérek, mert állandóan ostromolták Terézia anyát kéréseikkel a falvak, kisvárosok lakói. 1840-ben 40 kérelem érkezett Neunburgba.

Karolina Isten hívásának engedelmeskedve olyan iskolát alapított, amiben apácák nevelték a gyerekeket. Ő is beállt apácának: levette szép öltözeit, ruháit, egyszerűen járt, minden fölöslegét a szegényeknek adta és életét a gyerekek nevelésének szentelte. Szeretett imádkozni, szívesen dolgozott. Főleg a szegény

gyerekekkel akart foglalkozni, akikkel más nem: az árvákkal, betegekkel, akik esetleg ügyetlenebnek, vagy valami bajuk van. De ugyanúgy szerette a tehetséges, okos gyerekeket is. Nem tett különbséget köztük. A gyerekek is nagyon szerették őt és a többi nővéreket, apácákat. A gyereket is megtanította imádkozni.

1. Kik vannak a képen? Hányan?
2. Milyen ruhában van a néni középen?
3. Ki lehet az a néni?
4. Mit csinálnak a gyerekek?
5. Mit visel a szerzetesnővér a nyakában?

1. SSND jelvényt mutatunk a gyerekeknek. Elmagyarázzuk rajta az egyes elemeket: **O** = a világot jelképezi, **†** = Jézus, **M** = Mária

2. Próbáld meg lerajzolni emlékezetből!

3. Hány ilyen jelvényt találsz az iskolában?

4. Mondd el az iskolanővérek rendjének pontos, teljes nevét!

5. Öltöztető baba készítése kép alapján –szerzetesi ruha

6. 5-6 képből álló képregény készítése

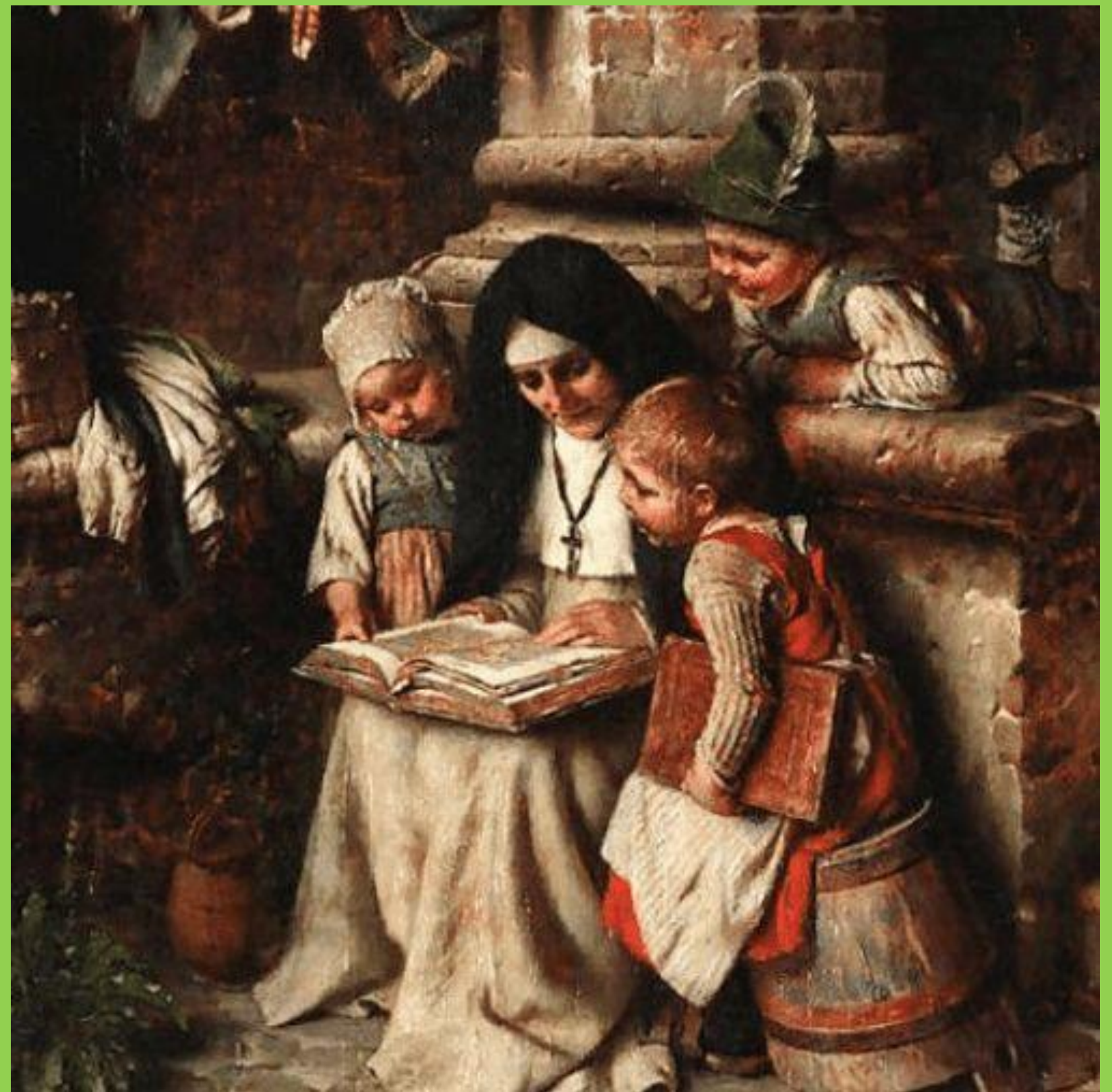
1. Milyen változás történt Karolinában? Hogy tudnád ezt megfogalmazni?

2. Karolina, vagy mostantól Terézia anyja élete, ruházata egyszerűbb lett ezen évek alatt. Mit jelent ez?

3. Te tudnád követni? Hogyan és miben lehetne neked egyszerűsödni? (pl.: megelégedni a Boci csokival is, nemcsak egy Milkával; nem kellene megvenni azonnal 3 matricát, elég lenne egyszerre csak 1 db; a régi ruhákat is hordani, nemcsak a legújabbakat,...)

4. Milyen lehetett Terézia anyja, amikor még elegáns ruhát viselt, és milyen azután, amikor egyszerűt? Képzeld el, és rajzold le egymás mellé!

5. Milyen a kép hangulata, milyen lehet a nővér és a gyerekek kapcsolata?

További irodalom:

<https://www.iskolanoverek.hu/kozossegeben-elunk/kik-vagyunk/terezia-any-a-elete>

<http://ropteto.hu/magasles/lapszamok/a-no-mint-kozvetito/ezt-a-muvet-szivem-melyebol-jonak-tartom-boldog-gerhardinger-terezia-pedagogiai-munkassaga-ivanics-andrea.html>

Csompilla M. Éva: Gyökerek. Segédanyag Boldog Terézia anya életének feldolgozásához. Jubileumi kiadvány a Miasszonyunkról nevezett Szegény Iskolanővérek magyarországi letelepedésének 150. évfordulójára. Szeged, 2007.

Készítetek papírból, kartonból, dobozból, textilből, stb. szerzetesi cellát, bútorokkal! Fessétek ki és akár kis apácát is készíthettek belé. Kis, egyszerű szobában laktak, amiben semmi felesleges nem volt. Szentkép, kereszt a falon, imazsámoly, ágy, asztal, egy kis szekrény kevés ruhájuknak. Minden szép tiszta, de igen szerény és nem túl kényelmes.

- 1.Nézd meg a festményt! Terézia anyát ábrázolja.
Mi van a kezében?
- 2.Kit ábrázolhat az az arckép a kezében?
- 3.Mit tart még a kezében?
4. Mire figyelhet Terézia anya, mit nézhet?

1. Képzeld el, hogy Terézia anya érkezik az iskolába látogatóba, s kérdezgeti a gyerekeket az iskoláról. Mit mesélnél el neki? Mit szeretsz ebben az iskolában? Mi lehetne még jobb?
2. Érdeklődj utána, mit jelent a nővérek nevében a M. betű?
3. Terézia anya a tanítókat is kérdezgeti. Mit mesélnek a tanítóid?
4. Te is hozzá tudnál járulni az iskola szebbé tételéhez? Mihez? Mivel, hogyan? Kössünk „szerződést” e témában. Mindenki leírhatja, lerajzolhatja a „fogadalmát”. Ne felejtjük el aláírni, hitelesíteni!
5. Hogyan alakult Terézia anya egy napja? Tervezd meg egy napjának napirendjét!

Rajzold le Terézia anyát!

*1.Kössünk személyes/osztály szerződést!
Mit tartunk az idei tanévben fontosnak,
milyen célt tűzünk ki magunk elé? Ennek
személyes, majd közös megfogalmazása.
Az aláírást ne felejtjük el!*

*2.Te milyen nevet választanál magadnak
a jelleted, tulajdonságaid alapján? Mi
illik hozzád?*

*3.Játék: „Mi lenne, ha...” - valaki
kimegy, a bent levők neveket találnak ki
neki. A kívül levő bejövetele után csak
kérdőgethet: Mi lennék, ha virág lennék,
étel lennék?...*

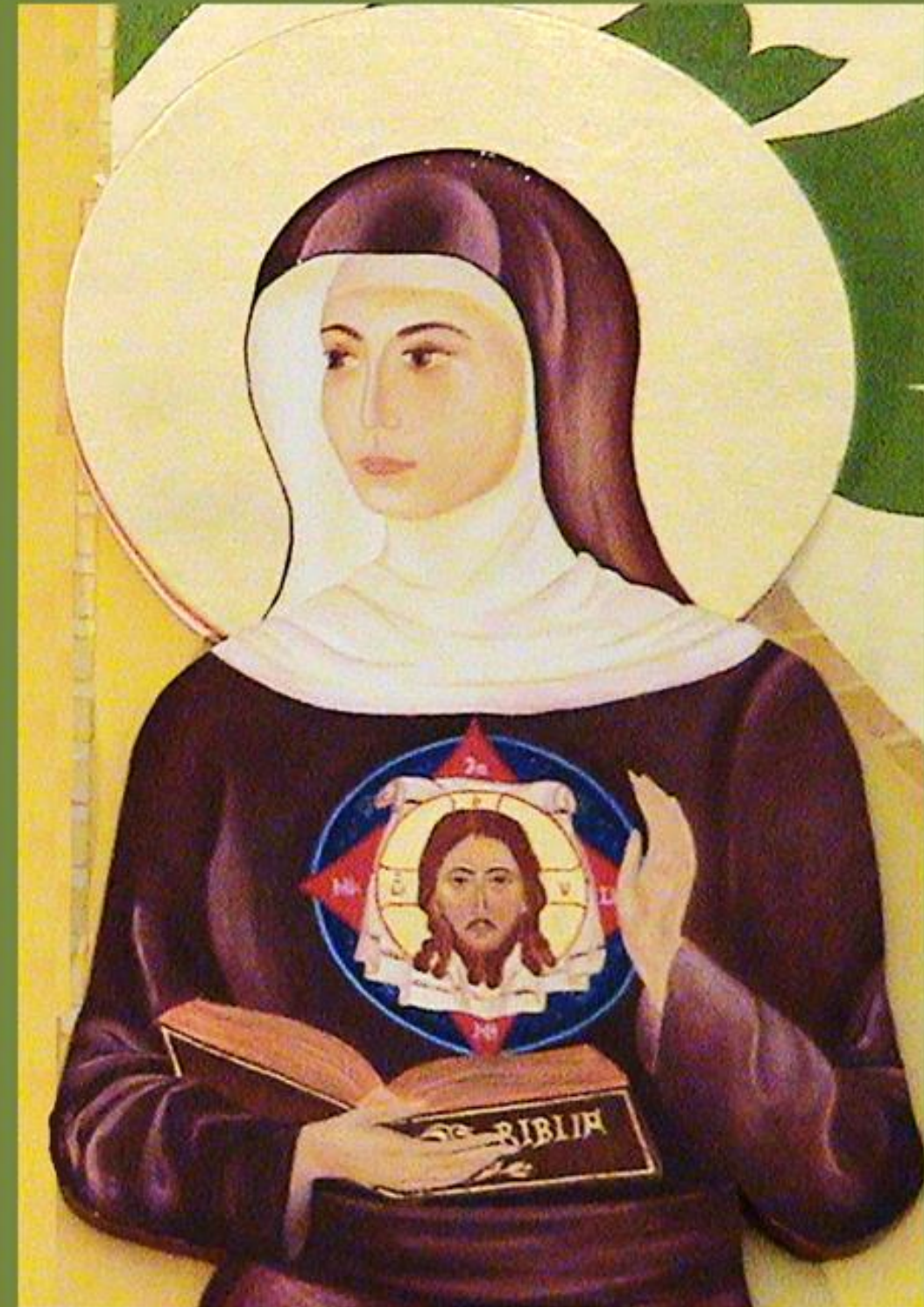
*4.Ugyanezt a játékot lehetne Terézia
anyára is vonatkoztatni. „Mi lenne, ha
virág lenne? Milyen zene lenne?...*

*5.Hogyan alakult Terézia anya egy
napja? Tervezd meg egy napjának
napirendjét!*

*6.Érdeklődj utána, mit jelent a nővérek
nevében a M. betű?*

Peller M. Beáta festménye Terézia anyáról, Budapest

Egyetlen szilárd alap létezik: Isten irgalma.

Ha valamit a jó Isten létre
akar hozni, mindig megadja
hozzá az eszközöket is.

D. Nagy Judit zománcképe

Foglalkoztató füzetünk

Kiadványunk párhuzamos szerkesztésű: többféle korosztállyal számol.

Elsősorban az óvodásoknak és első osztályosoknak készült, de ezzel párhuzamosan, világosan elkülöníthető módon a nagyobbak:

2-4 osztályosok felé is fordul. Sőt, külön, a felsős 5-esek számára is vannak benne feladatok. Szerkezete megengedi a későbbi bővítést is.

Hozzá tartozik egy ppt formátumú összeállítás is, amelyet a játék során a gyerekeknek kell levetíteni. A füzetben ehhez találhatóak

kiegészítő szövegek és képek, elsősorban a pedagógusok, játékvezetők számára.

Terézia anya élete

foglalkoztató füzet kisiskolásoknak

Összeállításunk a Boldog Terézia Szakkollégium gyermekprogramjaihoz készült segédanyagként. A csángó és roma/hátrányos helyzetű gyerekekkel szervezett anyanyelvi és fejlesztő táborainkban sok tapasztalat halmozódott fel önkénteseink körében. Egyrészt ezeken alapulva, másrészt a 2020-as járványhelyzet megélése miatt úgy láttuk jónak, hogy szerkesztve is elkészítünk egy olyan játékos tanuló-fejlesztő formát, amit ki-ki szabadon bővíthet és variálhat. Mivel mi több korosztállyal foglalkozunk párhuzamosan– a csángóknál sokszor 3 évestől 14 évesig -, ez a tapasztalat vezetett oda, hogy a füzetben az olvasmányos és feladatos részek is korosztályonként megbontva jelennek meg.

A csoportvezető maga dönti el, mit olvas fel, magyaráz el a gyerekeknek. A döntést segítjük piktogramokkal. A zöld lapokon van a játék, amely egy egyszerű elven működik: a kép(ek) figyelmes szemlélése után elrejtjük a képet és emlékezetből kell a kérdésekre válaszolni, pontgyűjtéssel egybekötve. A nagyobb korosztályoknál a képet vissza lehet hozni ezután és feladatok kapcsolódhatnak hozzá.

Ehhez segítségül egy másik anyagot, egy ppt-ét is készítettünk, amelyen csak a gyerekeknek megmutatandó képek szerepelnek, a szövegek nélkül.

A történet a Boldogasszony Iskolanővéreket alapító, szakkollégiumunknak nevet adó Boldog Terézia anya élettörténetének első része. Ezt később tervünk szerint folytatni szeretnénk a második résszel.

Jó tanulást, jó játékot kívánunk!

